

חח גם על סכס. גיליתי דבר מוזר. רוב הגברים שנכחו בחדר שוחחו אודות הדגדגן של האישה!

משום מה, אני חש, נראה לגברים שהם גילו את דרך הקסם. הנה, מהיום הם יודעים כיצד ליהנות אשה במיטתם. אם בכל שאר הדרכים נכשלים, הרי תמיד קיים עדיין הדגדגן. "אין כוח בעולם שימנע ממך לגמור, אם אטפל לך בדגדגן כפי שצריך!" אמר גברבר שחצן אחד. שתמיד נמנעתי ממגע מיני איתו, סיפרה לי ידידה שנכחה במסיבה. היא החליטה הפעם לנסות, וסיפרה לי אחרי-כן: "הוא פסח על כל ההקדמות והחל מיד לטפל לי בדגדגן. הוא הש"ק שמש בלשונו ובאצבעותיו, בדיוק כפי שקרא בהעלום הזה. התקררתי לחלוטין. הליקויים הביאו אותי לדרגת גירוי, אבל נותרתי ללא אורגומה. זו היתה נפילה." אמרה לי אחרת: "הייתי מעדיפה ש"גברים ישארו בבורותם בכל מה שנוגע לגוף האישה. נעים לי להיכנע שכל גבר חדש היה מנסה את כל הדרכים שידועות לו כדי לענג אותי. הוא היה מחפש את מוקדי הגירוי שבגופי ומפעיל עליהם את כל מירצו. חלק עיקרי מהחוויה היתה לתת לגבר החדש לגלות אותי באיטיות. הייתי שוכבת לידו בשקט, נותנת לו להשתכר ממראה גופי, ורומזת מה הם הדברים המענגים אותי בחנועת גופי או באנקות תענוג חרשיות."

"נדהמת לגלות היום שהגברים למדו שיטה אחרת. במקום לטפל בכל גופי ולהעניק לי מזמנם, הם פונים ישירות לדגדגן שלי! הסיבה לכך ברורה — הגברים היו תמיד נצלנים. הם מעניקים לאשה את כל הטיפול הארוך והמתמשך רק כדי למצוא חן בעיניה. זה מה שיגרום לה לרצות בהם שנית."

"אירק. כעת יש להם דרך קלה. הם בטוחים שטיפול בדגדגן יטרח כל אשה, והם מוניחים את כל שאר האברים. התלוננה לפני ידידה נוספת: "לאחר רונה גומר ב"הזוג שלי מהר הרבה יותר. נהגנו תמיד להשתעשע במישחקי אהבה, וכשהיה חש שאני נמצאת בדרגת ריגוש גבוהה, היינו מתאחדים וגומרים ביחד. היום, אחרי שקרא כל מה שנאמר על הדגדגן, הוא נוקט בשיטה חדשה, הוא בא אלי כשאני עדיין לא מגוריה. אחרי שהוא גומר הוא גוחן בין רגלי וניגש ישיר אל הדגדגן שלי. הוא משוכנע שכך אגיע במהירות לשיא."

"אני לא אוהבת זאת. אהבתי את מישחקי האהבה הממושכים, שרק בסופם הייתה החדירה. כשאני מעירה לו על-כך, הוא אומר: "או מה? העיקר שתגמרי כשאטפל לך בדגדגן."

ידידה נוספת טענה שהגברים מקדישים תשומת-לב רבה מדי לאורגומה של ה"אשה. כעת כשמצאו דרך חדשה ונוחה להביא אשה לאורגומה מהירה, הם מזל-זלים בכל השאר. "העדפתי את התקופה שבה היה הגבר שואל אותי: מה את אוהבת שאעשה לך? כעת הם יודעים! הם משוכנעים שיצליחו להביא אותי לי אורגומה בעזרת גירוי שם. הם כבר אינם טורחים לשאול שאלות. כל ממור מלך! הם בטוחים שמפתח הקסם לאורי גזמת האישה נתון בידם."

צבי מודה — היו נשים שביכולתן על כך שהגברים יודעים שיש להם מכשיר לגמירה מזוורת, אבל רוב הנשים טענו שקיים חוסר פרופורציה ביחס הגברים לאבר של האישה. על כן, אם כבר מדריי כים את הגבר בקשר אליה, אסור לנו לזנות הדרכה לשאר חלקי הגוף. הנשים אמרו: הרי המישגל בנוי כך שבזמן החדירה נוצר מגע עם הדגדגן. די בתי נועת הפין פנימה והחוצה כדי לגרום לרטט של הערווה בצורה שתפעיל לחץ עקיף על הדגדגן."

אני מברך על סידרת הכתבות המעולה על מסתורי האורגומה הנשית. לדעתי יש להמשיך בסידרה זו ולהתייחס לכל שאר האספקטים של המין."

הפסקת הסידרה במקום זה, לאחר מיצוי עניין הדגדגן, עלולה לגרום למחשבה מוטעית שהוא, ואך ורק הוא, הינו החלק החשוב ביותר בגופה של אשה. האמת היא שהאורגומה של האישה הכניסה אותנו, הגברים, לתיסכול מפורד. התדמית של הגבר שלא מצליח לספק אישה, הפכה להיות לנשוא כבד על כתפיו של הרווק המבלה. כך גם על כתפו של הנשוי השיגורתי."

מה בעצם דורשת הנשים? הדבר נירר צרו כאילו כל מישגל שגורם תענוג מותי נה בשאלה: היתה לה אורגומה בסוף, או לא?

שני עיניים שלוש של התענוגות משותפת בין גבר ואשה יכולים להתפרק כבועה

ברגע שהאשה, בשל סיבה כלשהי, לא הצליחה להגיע לשיא. המתח הזה, החשש שאולי היא לא תיגמור, יוצר מצב בלתי נסבל.

הרי לימדו אותנו, הגברים, שאשה יכולה תמיד לגמור, ושהכל תלוי רק בגבר. מדי פעם אני שומע גבר שאומר: אצלי היא גמרה כמו טיל. ואנחנו, הגברים, שואלים בפליאה, מה עשה ההוא שאני לא עשיתי?

לעיתים מחזיק הגבר מעמד זמן רב, והאשה עדיין אינה מגיעה לאורגומה. היא מבקשת ממנו לדחוף בתנועות מהירות יותר, עד שאין הוא מחזיק מעמד — השרירים נרפים והזרע פורץ החוצה מבלי אפשרות לעצור אותו.

הגבר עיף אחרי כל ניסיונותיו להביא את אשת חיקו לשיא. אבל הוא חייב, על-פי בקשתה, או בגלל מצפוניו, לעזור לה להגיע לשיא שלה.

הוא עושה זאת בחוסר חשק, וזיכרון מר נותר ב"מיו. זיכרון המקרר אותו לפני התהלת המישגל הבא. לעיתים קרובות אין הנשים מספרות לגבר מה הן מעדיפות. המצב חמור בעיקר בעת ה"מישגל הראשון. האישה מצפה שהגבר יהיה אשף סכס, שהוא יבין היטב את כל מבוקשה. הבושה, או חוסר הרצון לשוחח על-כך בעת המישגל, גורמים עינני לשני בני-הזוג.

מדוע אף פעם לא שומעים אשה שאי-

צריך להיות טוב במיטה, ונתייחס לכך שעל האישה להיות טובה.

גם הגברים היו רוצים שנשים תעשינה להם דברים מסויימים בעת המישגל, אולם ברוב המקרים אין הם יכולים להשיג זאת. מלבד אצל זונה, או אצל מאהבה, דבר שאינו נמשך זמן רב כי סופו של דבר גם היא נדבכת בתיסמונת האישה הקבועה.

רק הנשים זכו לאחרונה בפירוט מלא של סודות גופן בפורום ציבורי, בעוד שהגברים נרתעו מכך, אולי, כדי שלא לפגוע בדמות המאהב הגדול. כל סיבה שהיא אינה משנה את העובדה, שהנשים אינן מכירות את גוף הגבר במלואו!

רוב הנשים משוכנעות שמרכו הענור גותיו של הגבר נמצא באבר-המין שלו. בני-הזוג מסירים את ביגדיהם, ואז האישה לופתת בידה את אברו של הגבר. היא מחזיקה בו זמן קצר, ואז מעבירה אף כף ידה לאורכו, ובזאת, כך היא חושבת, יצאה ידי חובתה. היא מרפה ממנו וממדתינה להמשך הפעולה מצידו.

נשים כלל לא יודעות שראשו של הפין רגיש בדיוק כמו הדגדגן האישה. טיפוס ממושך מדי, חזק מדי, או לוחץ מדי, גורם לגירוי חזק ובלתי נסבל.

מגע שיניים חדות למשל, בצדידה של כותרת אבר-המין, שכוללת לצדדים, הוא החוויה המפחידה ביותר. רוב הגב-

סופר צבי צווינגברג

גם הגברים רוצים, גוד טיים"

רים מעדיפים שהאשה תחזיק אותו בפייה, מבלי להניע את ראשה או שפתיה סביבו. מוע בסיפורי הגברים — איך שהיא צווחה אצלי!

נשים יאמרו: הוא היה נהדר. שיגע אותי, הטרף את דעתי, נתן לי גוד טיים אמיתי. מה שהוא יודע לעשות! הנשים עצמן יצרו תחושה שהגברים הם שמענגים אותן. כאילו הן הכינור, והגבר הוא הסור רט עליו, טוב או רע.

גם גברים רוצים גוד טיים!!! הבה נענוב לרגע את ההנחה שהגבר

אם מישוה שופך את זירעו, אין הדבר אומר שהוא נהנה עד כדי טירוף חושים. שאלו את הגברים שלכן כיצד הם מערי דפיים, התשובות שתקבלו יפתיעו אתכן. גופו של גבר הוא מערכת מורכבת בדיוק כגופה של אשה. לעיתים קרובות אומר הגבר: היא היתה חתיכה. אבל מה? שכבה כמו בול עץ. גם גברים אוהבים שיטפלו בהם.

נשים רבות מתביישות למוזו גבר, ואני משתמש בכוונה במילה למוזו, ולא במילה לחוש, את גוף הגבר. הן חושבות שמגיעים מיותרים בגוף הגבר עושות אותן למפוקרות. נעויות, כאלה שלא כדאי להיגשא להן, או השד יודע מה.

אין זה כך. גבר יברח מאשה ששכבה כמו בול עץ או אחת שטרחה כל הזמן לכוון את אברו לדגדגן שלה. אבל הוא לא יברח מוזו שהעניקה לו תענוג בל ישכח.

אני לא טוען שעל האישה לענג כל הזמן את הגבר. צריך להיות שיתוף פעולה בעניין הזה. נשים רבות אמרו לי שאם הן צריכות לטפל בגבר בזמן ה"מישגל, אז הן מאבדות את הריכוז ואינן מסוגלות לגמור. בסדר. אפשר להגיע להסכם.

ההעדפה היא שהגבר יטפל הראשון באשה על-פי רצונה, מפני שהאשה מסר גלת לגמור יותר פעמים מהגבר. כשהאשה מגיעה לאורגומה, בפעם ה"ראשונה, בדרך שנייראית לה, מגיע תורו של הגבר להתענג.

עכשיו לעניין הקולות.

נשים רבות הודיעו בכתבות על האורי-גזמה של האישה, שאין כל צורך בקולות רמים. ושכך-הכל הצעקות או האנחות שמשמיעה האישה הם העמדת פנים.

מה קרה לכן, השתגעתי?

כיצד אתן רוצות שבגבר ידע שאתן נהנות אם לא תגידו לו?

בסדר. אין צורך בצווחות. אבל לפחות תלחשו לנו שאתן נהנות. שאתן רוצות שנמשך הלאה, או שנמשך לגעת במקום זה או אחר.

קולות וצלילים הם אמצעי-תיקשורת יעיל ביותר בזמן מישגל. בלעדיהם אין קומוניקציה, ולעיתים אין תענוג.

לארי גרין, איש וירג'יניה, אמר בראיון לכתבה בסידרה זו: "זהו ההבדל בין אוננות ובין יחסי-מין עם בת-זוג. באי-ננות עבודת-היד מהנה, אבל לא כרוכה בהנאה נפשית."

זאת היא דיעה מוטעית, והיא נובעת לדעתי מבורות. במחקרים שערכתי מצאתי שפעמים רבות קיימת הנאה נפשית רבה באוננות. בעיקר אם המאונן (גבר או אשה) שלמים עם המעשה שהם עושים. הם מעדיפים, מסיבה כלשהי, אוננות תוך כדי הזיה, על פני מגע-מיני עם בת או בן זוג.

אפשר לומר שההנאה מאוננות תלויה באופיו של המאונן. אם לא נישטף מוחו בצעירותו, והוא אינו תופס אוננות כמעשה שלילי, אין הוא מוכיח עצמו לאחר מעשה על פעולה בלתי טיבעית, כביכול. אני אודטה דנין בסידרה זו: "אני שומעת את כל אותן הפמיניסטיות שופות כות קיתונות של רותחין על הגברים הבלתי-רגישים, שבגלל חוסר רגישותם לנשים, אין לנשים אורגומה — ואני מתרגזת באמת. הם רגישים, שבריים וחודרים, וכל קשת הרגשות הנלוות! אבל הנשים בחייהם נותנות להם נעליים של קשות, והם חייבים לנעול אותן. איזה אידיויטיזם צרוף!"

אם כל הנשים היו חושבות כמוה היה עולמנו מקום טוב יותר לחיות בו. תנו לגבר שלכן להיות קשוח מחוץ לבית, במילחמתו היום-יומית להשגת מעמד והטיבות כלכליות. בבית, גם הוא חפץ לעיי תים להיות חלש, זה שמלטפים אותו, מטפלים בו, ומטפחים אותו.

תדמית הקשוח, שמטיל אותך ביד חזקה על המיטה ובוכל אותך, אינה מתאימה לכל עת. גם לגברים יש מצב-ירוח. אם הם לא יפרקו מתח בבית הם יעשו זאת אצל המאהבה, ששעותיה בידה להחיר ליק על שעותיו, ללטף ולנשק את גופו אבר אחר אבר.

זה קורה אם את עושה את הטעות האנושית, ואומרת לו: כמה אתה חזק, בוא תעשה לי את זה! תחת לומר לו כמה שהוא זקוק להגנה. עליך לכבוש את גופו באיטיות, ולהעניק לו את שעת התענוג והפאסיביות שלו, שלה הוא מצפה מאז שחר האנושות.

עד כאן נאום הגבר צווינגברג.